

вовведенія. — Тѣй исто е было и съ Български-тъ царѣ: Симеона, Петра и Самуила, за които корреспонденція-та Йоаннова съ Иннокентія свидѣтелствова, че тѣ сѣ се обръщали къмъ папи-тъ за царско и патриаршеско благословеніе. — Че тѣ чрезъ това не сѣ подчинявали Българска-та църква на папа-та и не сѣ приѣмали негови-тъ новизни, това нѣщо е вѣнъ отъ всяко съмнѣніе, и тѣй е очевидно, щото ные не считаме за нужно да го потвърдѣваме съ всички-тъ доказателства, които имаме за този предметъ. — Щемъ си позволимъ да приведемъ само слѣдующе-то. — Папа Йоаннъ 13 е сѣдѣлъ на Римскіи престолъ въ врѣме-то на Самуила, за кого-то рѣчена-та корреспонденція свидѣтелствова, че ималъ съсъ папа-та такива исто сношенія, както Симеонъ и Петръ (*unus fuit Simeon, казва се тамъ, alter Petrus et Samuel*). — А какво слушаеме да казва този папа, съвременникъ-тъ Самуиловъ? Въ 971 год. той издаде една булла, въ коя-то дава позволеніе да ся повдигне Пражска-та Епархія (въ Чехія), „но, казва се въ тази папска булла“ *не по обрядъ-шъ и ученіе-шо на Българскіи народъ или пакъ Русскіи и по славенскіи езикъ, а* (*Verumtamen non secundum ritus aut sectam Bulgaricae gentis, vel Russiae aut Slavonicae linguae, sed* ⁷⁾). Ако да бѣше истина това, което тълкувѣтъ католически-тъ историци за отношенія-та къмъ папа-та на Симеона, Петра и Самуила, въ такъвъ случай защо съвременнии тѣмъ папа щеше да предувардва Чешско-то си паство отъ Българскіи обрядъ и ученіе (*de ritu sectae Bulgaricae gentis*)? —

Столица-та на Българскіи патриархъ во врѣме-то на Симеона и въ прѣви-тъ години на Петрово-то цару-

⁷⁾ Regesta Bohemiae et Moraviae ed Car. Jar. Erben, Praegae 1855, I, 29.